

Kuršu jūrasbraucēji

Kurši bija pazīstami kā drosmīgi jūrasbraucēji un kareivji. Tie visai bieži minēti skandināvu sāgās un hronikās, un arī rūnakmeņos, kur stāstīts par vikingu laika tirdzniecību un sirojumiem. Dāņi un zviedri vairākkārt centās pakļaut kuršu zemes. Taču 9.gs. kurši atbrīvojās no skandināvu kundzības, un pat devās atbildes sirojumos. Pēc Knitlingu sāgas, kurši 12.gs. kontrolēja Baltijas jūras austrumu piekrasti, un ik pa laikam iebruka arī dāņu zemēs. Vēl 13.gs. sākumā kurši praktizēja aizjūras sirojumus, par ko minēts arī Indriķa hronikā. Hronista Brēmenes Ādama raksturojumā par kuršiem 11.gs. tie nodēvēti par pašu drausmīgāko pagānu tautu. Virkne arheologu un vēsturnieku, atsaucoties uz Inglingu sāgu, citē dāņu skaitītās lūgšanas: „Dievs, (pa)sargi mūs no kuršiem!”. Visdrīzāk no šejienes radusies arī leģenda par akmeni ar gravējumu “Dievs sargi mūs no uguns, mēra un kuršiem”. Kuršu vikingu laiki beidzas ar vācu iebrukumu kuršu zemēs.

Sajust seno kuršu jūras braukšanas laikus var Drevernā, Lietuvā, kur iespējams izbraukt ar buru kuģi Dreverna (www.klaipedosrajonas.lt), kas būvēts pēc Jona Giža veidotā 19.-20.gs. Kuršu jomas kravas kuģa modeļa. Tā kopija glabājas Gargždu muzeja filiālē Drevernā.

